

het kader van de misdaden tegen de menselijkheid, die plaats vonden gedurende de periode van het militaire regime van 1976/1983, die genoemd wordt terrorisme van de Staat in de strijd tegen de subversie. Dientengevolge zijn die misdrijven onverjaarbaar, conform de wet 25.778, die in haar eerste artikel grondwettelijke status verleent aan het "Verdrag over onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid", aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 26 november 1968 en goedgekeurd door de wet 24.584. -----

Het misdrijf bestaat concreet uit "iemand beroven van zijn of haar persoonlijk vrijheid", zodat de principes die ten grondslag liggen aan het type opgenomen in artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht toepasbaar zijn op deze wettelijke vorm, waarvan die het basistype vormt. -----

De doctrine verklaart dat de wet in dit geval het feit gepleegd met misbruik van functie bestraft. Dit misbruik kan zowel een jurisdictie-aspect als een substantieel karakter aannemen. Er bestaat misbruik in de eerste zin indien een openbaar ambtenaar, die niet over de bevoegdheden daarvoor beschikt, de vrijheidsberoving beveelt of beschikt. Maar het feit dat men over generische bevoegdheden beschikt wil nog niet zeggen dat die ambtenaar recht heeft om ieder willekeurige maatregel te nemen. Het feit kan tevens substantieel misbruik zijn, zoals gebeurd indien iemand aangehouden wordt zonder dat er een uitdrukkelijke verordening hiervoor bestaat. -----

Tevens is illegaal de vrijheidsberoving uitgevoerd zonder aan de door de wet voorgeschreven formaliteiten te voldoen. Zo kan de generisch bevoegde ambtenaar, die in het concrete geval geen misbruik maakt van zijn functie, toch in dit misdrijf vervallen als hij de noodzakelijke formaliteiten niet in acht neemt, om de eenvoudige reden dat die formaliteiten, sommige met een grondwettelijk karakter, vooraf vastgestelde garanties zijn tegen misbruik (geschreven bevel). -----

De in dit artikel genoemde vrijheid heeft een lichamelijke betekenis, dat wil zeggen, het letsel daaraan vormt de basis voor de strafbaarheid. -----

In de zaak die bestudeerd wordt wordt aan dit element meer dan voldaan, in aanmerking nemende dat voor de verwezenlijking van het type niet de onbeweeglijkheid in de ruimte, niet abductie, niet het verwijderen van het slachtoffer van de plaats van aanhouding en niet het opsluiten noodzakelijk zijn, dat het voldoende is "indien een bepaalde vrijheid van beweging beperkt wordt, ookal behoudt het slachtoffer een zekere bewegingsvrijheid. De annulering van elke willekeurige manifestatie van de lichamelijke vrijheid valt onder dit type. Dit gebeurt zowel indien de dader het slachtoffer verhindert om vrij zijn of haar lichamelijke activiteit uit te oefenen, als indien hem of haar een bepaalde lichamelijke activiteit wordt opgelegd, of tewel, typisch zijn zowel de beperkingen van de bewegingen als de opleggingen van bewegingen" (Creus, Carlos, "Strafrecht", Speciaal deel, zesde hernieuwde editie, uitgeverij Astrea, boekdeel I, pagina 277). -----

Aan de andere kant, de voor het type noodzakelijke wederrechtelijkheid vereist dat de beroving een werkelijke aanval op de vrijheid is, omdat het slachtoffer niet instemt met een beperking van zijn bewegingen en dat het een oplegging betreft die niet valt onder de motieven voor rechtvaardiging of, inbegrepen in één daarvan, de dader op excessieve wijze de vrijheid beperkt ofwel door te ver te gaan in een gerechtvaardigde noodzaak, ofwel door door de wet verboden procedures. -----

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 144 bis van het Wetboek van Strafrecht vereist het daar beschreven type dat de dader, bij vrijheidsberoving, de bij zijn ambt behorende functies uitoefent en dat er wederrechtelijkheid bestaat omdat deze functies niet de bevoegdheid tot detentie inhouden die de ambtenaar zich onrechtmatig toeëigend, omdat hij die in het concrete geval niet bezit of omdat hij, de bevoegdheid

bezittende, deze onrechtmatig gebruikt, dat wil zeggen, in situaties waarbij geen detenties behoren of omdat hij zijn bevoegdheid te buiten gaat (citaat pagina 300/301).-

Het andere geval van beroving van de vrijheid voorzien door de norm komt voort uit het niet in acht nemen van de door de wet voorgeschreven formaliteiten door de openbaar ambtenaar. In dit geval beschikt de ambtenaar over de noodzakelijke bevoegdheid voor detenties, maar laat de formaliteiten achterwege die de norm oplegt om een detentie te verordenen of deze uit te voeren.-----

Op grond van de in de zaak bewezen feitelijke omstandigheden hangt het feit dat de verdachten wordt verweten samen met de voorzieningen van artikel 142 van het Wetboek van Strafrecht, dat in de leden 1° en 5° het type verzwaard indien, respectievelijk, het feit gepleegd wordt met geweld of bedreigingen en indien de vrijheidsberoving langer duurt dan een maand.-----

Betreffende dit punt dient slecht opgemerkt te worden dat de beoordeling van de bewezen feitelijke omstandigheden met betrekking tot de wijze waarop de procedure werd uitgevoerd in het onroerend goed bewoond door met als resultaat dat hij van zijn vrijheid werd beroofd, ruimschoots toestaan om het geweld gebruikt door de verdachte – tezamen met zijn deelgenoten in de zaak - vast te stellen, evenals de bedreigingen tegen het slachtoffer.-----

Dit wordt niet uitsluitend bevestigd door het optreden van de verdachten op het moment dat zij het domicilie : binnendrongen, maar ook op de wijze waarop zij de slachtoffers onderwierpen en door het gebruik van vuurwapens.-----

II) BETREFFENDE DE UITLEVERING-----

Daar de comparitie van de aangeklaagde Julio Alberto Poch noodzakelijk is voor de voortzetting van het proces hem betreffende en aangezien er tussen Argentinië en Nederland een uitleveringsverdrag bestaat; om exact te zijn de inhoud van de wet

3.495, verwijs ik mij naar die normen voor deze uitzonderlijke procedure, zoals uitdrukkelijk vastgesteld in artikel 2 van de wet op de internationale strafrechtelijk samenwerking nr. 24.767 en in het bijzonder op artikel 62 van die norm, in de laatste paragraaf, waarin het onderwerp van de actieve uitlevering behandeld wordt. -----

Men verklaart dat, onverminderd het bestaan van het bilaterale verdrag, waarvan de normen dit verzoek om uitlevering regelen (artikel 2 van de wet 24.767), de normen van die wet toegepast dienen te worden voor de interpretatie van het bedoelde verdrag, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, tweede paragraaf, van de wet 24.767. -----

Betreffende de beschrijving van de feiten, vastgesteld in artikel 11 van de wet 3.495 en in artikel 63 van de wet 24.767, welke toevoegt dat het bevel tot aanhouding niet uitsluitend het nauwkeurige relaas van de feiten dient te bevatten, maar tevens de toepasselijke wettelijke kwalificatie en de redenen waarom men de verzochte persoon verdenkt van deelneming in het delict, daaraan wordt voldaan in punt I. van deze beschikking getiteld "Procedurele positie van Julio Alberto Poch", gedeelte a.) "De feiten" en de daarop volgende gedeelten a.1; a.2; a.3 en a.4. -----

Met betrekking tot de wettelijke typering van de feiten die onderzocht worden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 63 van de wet 24.767, is deze in deze beschikking naar behoren vastgesteld in punt I., gedeelte "D" genoemd "Wettelijke kwalificatie" en in de daarop volgende gedeelten d.1; d.2; d.3 en d.4. -----

Het voorafgaande in aanmerking nemende blijkt duidelijk dat er in deze zaak de door artikel 294 van het Wetboek van Strafvordering vereiste verdenking bestaat, dat wil zeggen, voldoende achterdocht om Julio Alberto Poch te horen tijdens een ondervraging, reden waarom het gegrond is om om zijn uitlevering te verzoeken. -----

Betreffende de reden van bevoegdheid van deze rechtbank om op te treden bij de betreffende feiten. -----

De beginselen dienen vastgesteld te worden waarop onze wetgeving de ruimtelijke werkingssfeer van haar toepassing bouwt. -----

In deze zin bepaalt lid 1 van het eerste artikel van het Wetboek van Strafrecht van de Natie dat de normen daarvan toegepast zullen worden: "Op de misdaden gepleegd of waarvan de gevolgen dienen plaats te vinden op het grondgebied van de Argentijnse Natie of op plaatsen onderworpen aan haar jurisdictie". -----

Ons land, evenals de andere naties ter wereld, maakt gebruik van een combinatie van beginselen, daar geen enkele op zichzelf volledig en voldoende antwoord geeft op de repressieve strafvereisten. -----

De beginselen die de materie ordenen zijn de volgende: territorialiteitsbeginsel; beschermingsbeginsel; nationaliteitsbeginsel (dat twee aspecten kent, het passieve en het actieve); universaliteitsbeginsel. -----

Zoals wij gezien hebben erkent de wet als eerste beginsel het territorialiteitsbeginsel, dat door de doctrine en de meerderheid van de jurisprudentie op de eerste plaats gezet wordt. De vertegenwoordigers van die bronnen van strafrechtelijke weten verzekeren dat geen enkele Staat het kan stellen zonder dat beginsel en haar strafsysteem kan opbouwen op basis van de andere beginselen. Desondanks is dit beginsel op zich niet voldoende om het bereik van het strafrecht te bepalen. -----

Dientengevolge is het noodzakelijk om te bepalen wat het bereik is van het begrip grondgebied. Hieromtrent verklaart de nationale doctrine dat het grondgebied een juridisch begrip is en dat het in sommige gevallen noodzakelijk is om gebruik te maken van geografische of materiële elementen om dat te bepalen. Het gaat om een door het Recht bedacht concept waarvan de aard en implicaties zuiver politiek en juridisch zijn. --

Onder het begrip grondgebied vallen de feiten gepleegd op het geografische oppervlakte van Argentinië, dat overeenkomt met de ruimte ingesloten door de internationaal erkende grenzen die ons scheiden van de buurlanden en van de open wateren. -----

Ten overvloede, tevens maakt deel uit van het nationale grondgebied de territoriale wateren, de bodem en de ondergrond daarvan, al hetgeen zich uitstrekt tot de exclusieve economische zone van 200 mijl; hetgeen het resultaat is van het op internationaal gebied overeengekomende door de gemeenschap van Naties in het Verdrag inzake het recht van de zee in 1982, onder bescherming van de Verenigde Naties en dat door ons land geratificeerd is door de nationale wet 24.543.-----

Tevens bestaat er een speciale wet, de Wet op de Scheepvaart (wet 20.094), die specifiek het zogenoemde "drijvende grondgebied" behandelt, dat ook deel uitmaakt van het juridische begrip Argentijnse grondgebied.-----

De integratie en de begrenzing van het juridische begrip grondgebied brengt het probleem met zich mee dat onderzocht dient te worden wat de plaats van de bedrijving van de misdaad (*locus delicti commissi*) is en dit, omdat de ontwikkeling van het territorialiteitsbeginsel in eerste instantie dit onderwerp dient te verduidelijken om de toepassing van het nationale strafrecht te kunnen bevestigen of af te wijzen. -----

Die bevestiging of afwijzing kan zowel op een positieve of negatieve wijze gebeuren, daar de toepassing van het beschermingsbeginsel onvermijdelijk uitgaat van de onderstelling dat het territorialiteitsbeginsel niet toepasbaar is daar de plaats van de pleging van de misdaad het buitenland was. -----

Het is noodzakelijk vast te stellen, van rechtswege, of een misdrijf gepleegd is binnen of buiten het grondgebied en, zo ja, het nationale strafrecht toe te passen op basis van het territorialiteitsbeginsel, steeds indien de toepassing van het nationale recht

gebaseerd op het beschermingsbeginsel subsidiar verschijnt en indien eenmaal de toepassing van het territorialiteitsbeginsel uitgesloten werd.-----

In deze zin is het onmiskenbaar dat de feiten die in deze zaken onderzocht worden plaats hebben gevonden op het grondgebied van de Argentijnse natie. Zowel vanwege het feit dat de handeling daar uitgevoerd is als omdat de schadelijke gevolgen zich daar geproduceerd hebben. Waarmee duidelijk is dat het territorialiteitsbeginsel in deze gevallen van toepassing is. -----

Er dient nog vermeld te worden dat met name de jurisprudentie van de "Corte Suprema de Justicia de la Nación" [*N.v.d.V: vergelijkbaar met de Nederlandse Hoge Raad*] de toepassing van de zogeheten theorie van de alomvertegenwoordigheid erkend heeft. Dit concept werd toegepast in de zaken (vonnis 275:361); " (vonnis 295:693); en anderen" (vonnis 302:515); en (vonnis 306:120) en geavanceerd in de zaak " (vonnis 307:1029) waarbij duidelijk deze thesis aanvaard werd, door vast te stellen dat: "Het beginsel overeenkomstig welke geacht wordt dat het strafbare feit gepleegd werd in alle jurisdicties waar men de handeling heeft kunnen verifiëren en tevens op de plaats van verificatie van het resultaat, staat de keuze van één van die jurisdictie toe voor een betere proceseconomie".-----

Die situatie doet zich voor bij die overtredingen, waarbij de handeling gepleegd wordt in een nationale jurisdictie en het resultaat in een andere. Hetgeen niet het geval is in deze zaak. -----

Desbetreffende en om het onderwerp uit te breiden bestaan er drie standpunten betreffende de vaststelling van de plaats van de pleging van het misdrijf. Volgens het eerste standpunt, bekend onder de theoriennaam "de manifestatie van de wil" of "de activiteit" of "de residentie", dient het altijd de plaats te betreffen waar de handeling

getoond wordt, waar deze uitgevoerd wordt, aangezien dat de plaats is waar de dader in strijd is geweest met de wettelijke norm. -----

In tegenstelling hiermee, de theorie "van het resultaat", die in eerste instantie niet in aanmerking neemt de plaats waar de wil gemanifesteerd werd, maar waar het feit gepleegd werd. Deze theorie die, goed geaccepteerd wordt hier ten lande, is op internationaal niveau verworpen. -----

Als laatste de theorie van de alomvertegenwoordigheid, die beschouwt dat het misdrijf gepleegd is zowel op de plaats waar de criminele wil getoond werd als op de plaats van het resultaat, waarmee beide alternatieven gedekt worden. -----

Samenvattend, zowel de onwaardige handelwijzen die in deze zaak vervolgd worden als de resultaten daarvan vonden plaats in Argentinië, waardoor zonder enige twijfel het territorialiteitsbeginsel volledige toepassing vindt. -----

Het resultaat hiervan is dat deze rechtbank bevoegd in deze zaak om de feiten, die aan jurisdictionele inspectie onderworpen werden, te onderzoeken. Het is gegrond om om de uitlevering van Poch te verzoeken zodat hij gehoord kan worden tijdens een verhoor in het kader van de zaken nr. 14.217/03; 18.918/03; 18.967/03 en 7.694/99. ----

Redenen waarom de rechtsvervolgning niet verjaard is (artikel 3, lid 5, van de wet 3.495).-----

Zoals reeds eerder vermeld in deze beschikking hebben de feiten, waarover in deze zaak een oordeel geveld dient te worden, plaats gevonden binnen de context van misdaden die het volkenrecht aantasten. Hierdoor dient in deze zaken het beginsel van onverjaarbaarheid van misdaden tegen de menselijkheid toegepast te worden, afgeleid van zowel het gewoonterecht als van het Verdrag over de onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid. -----

In de beschreven zin houden dat soort misdaden rechtstreeks verband met de gedwongen verdwijning van personen, illegale vrijheidsberovingen en andere illegale handelswijzen waarvan de personen genoemd in deze beschikking het slachtoffer waren. Waardoor deze vallen onder de misdaden *tegen de menselijkheid*.-----

De "Verklaring voor de bescherming van personen tegen gedwongen verdwijningen", goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, op 18 december 1992, volgens welke de systematische praktijk van gedwongen verdwijningen een misdaad *tegen de menselijkheid* is.-----

Aan de andere kant, de Inter-amerikaanse Commissie voor de Mensenrechten bevestigt dat "Alhoewel er geen enkele van kracht zijn verdragstekst bestaat toepasbaar op de lidstaten van de Conventie, die deze kwalificatie gebruikt, heeft de internationale doctrine en praktijk vele keren verdwijningen als een misdaad tegen de menselijkheid gekwalificeerd" (Het inter-amerikaanse jaarverslag van mensenrechten, 1985, pagina's 369, 687 en 1103 – citaat: Inter-amerikaanse Commissie voor de Mensenrechten, Zaak Velázquez Rodríguez, vonnis van 29 juni 1988, Serie C nr 4.).----

Men kan tevens bevestigen dat het ontbreken van een normatieve tekst gesaneerd is door de goedkeuring van het "Inter-amerikaanse Verdrag inzake gedwongen verdwijning van personen", door de Algemene Vergadering van de Organisatie van Amerikaanse Staten op 9 juni 1994. In ons land werd die opgenomen in de positieve wetgeving door de wet 24.550, die deze goedkeurt en – nadien – verkreeg deze grondwettelijke status door de wet 24.820, met de betreffende gekwalificeerde meerderheid. Reeds in de formulering van de beginselen en doeleinden bevestigt de tekst van het Verdrag dat de systematische praktijk van gedwongen verdwijningen van personen een misdaad tegen de menselijkheid is.-----

Hier kan aan toegevoegd worden dat de meer recente ratificatie van die bewering het "Statuut van Rome" is, waarmee het Internationaal Strafgerechtshof gecreëerd is als rechtbank met subsidiaire en permanente jurisdictie voor de procesvoering van bijzonder gruwelijke handelswijzen, zoals de misdaden *tegen de menselijkheid*, waaronder de gedwongen verdwijningen van personen vermeld worden (artikels V en VII van het Statuut van Rome, met citaat van Ambos, Kai en Guerrero, Oscar Julián [samenstellers], "Het Statuut van Rome van het Internationale Gerechtshof", universiteit "Externado" van Colombië, Bogotá, Colombië, 1999. Meer recent kan geciteerd worden, ookal maakt deze geen deel uit van het precedent: Lirola Delgado, Isabel en Martín Martínez, Magdalena M, "Het Internationale Gerechtshof – "Gerechtigheid *versus* Straffeloosheid", uitgeverij Ariel, Barcelano, Spanje, april 2001).-----

Hierdoor dient men tot de conclusie te komen dat de feiten zoals ze gepresenteerd werden onmiskenbaar de aard van misdaden tegen de menselijkheid hebben. Alle, in eerder vermeldende paragrafen, argumenten voor de erkenning van die categorie van universele misdaad met betrekking tot de gedwongen verdwijning van personen kunnen zonder moeilijkheden overgeplaatst worden naar deze situatie. Maar er bestaat bovendien geen enkel universeel bewustzijn en geen enkele internationale norm, die dit soort gebeurtenissen kunnen rechtvaardigen of die de straffeloosheid van de daders erkennen. -----

In deze situatie is het duidelijk dat wij voor een misdaad *tegen de menselijkheid* staan, een misdaad van internationaal recht, waarvan de onverjaarbaarheid, inhoud, aard en de condities voor verantwoordelijkheid vastgesteld zijn door het internationale recht, onafhankelijk van de criteria die vastgesteld zouden kunnen zijn door het interne recht van de Staten. Deze zijn, op hun beurt, verplicht om de verantwoordelijken van deze misdaden te berechten en te straffen. De norm die dat zo bepaalt is een

dwingende norm van internationaal recht, die toebehoort aan de *ius cogens* of het volkenrecht.-----

Tevens is het wenselijk om de mening van _____ in het vonnis van de Argentijnse Hoge Raad, in de zaak nr. 17.768, _____ en anderen o/illegale vrijheidsberoving”, d.d. 14 juni 2006, te vermelden: “Het Verdrag werd niet gesloten om de onverjaarbaarheid van misdaden te creëren die door hun aard niet ontvankelijk waren voor verjaring, maar om een internationaal systeem te creëren waarbij de misdadiger geen toevlucht kan vinden niet in ruimtelijk zin en niet in tijdsverloop.”-----

De dwangmatigheid van deze normen maakt dat deze ook met terugwerkende kracht van toepassing zijn op grond van het actualiteitsprincipe van de international openbare orde (Vonnis: 319:2779).-----

Het Verdrag inzake onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid bepaalt de toepassing met terugwerkende kracht van die misdaden, die “... onverjaarbaar zijn ongeacht het tijdstip waarop deze gepleegd zijn” (artikel 1). ---

Ditzelfde principe blijkt uit de inleiding van dat Verdrag, die vermeldt: “... in geen enkele van de officiële verklaringen, instrumenten of verdragen over de berechting en bestraffing van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid wordt er voorzien in een begrenzing in de tijd”. In deze zin wordt er gesignaleerd dat “de toepassing op oorlogsmisdaden en op misdaden tegen de menselijkheid van normen van intern recht die betrekking hebben op de verjaring van gewone misdaden ernstige bezorgdheid wekt in de openbare mening over de hele wereld, omdat die de berechting en bestraffing van de voor die misdaden verantwoordelijke personen verhindert.”.-----

Tevens erkent men dat het toekomt om het principe van onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid te “verstevigen” en de

internationale toepassing hiervan te verzekeren. Uit de voorbereidende werken van het Verdrag blijkt dat men het werkwoord "verstevigen" heeft gebruikt in plaats van "formuleren" om duidelijk te laten blijken dat het principe van onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid al bestond in het internationale gewoonterecht, waardoor het Verdrag dat niet kon formuleren maar wel kon verstevigen. (Rapporten van de Commissie van Internationaal Recht, Resolutie 3 XXII, goedgekeurd door de Economische en Sociale Raad per resolutie 1158 (XLI) van 5 augustus 1966 en resolutie 2338 (XXII) van de Algemene Vergadering van 18 december 1967).-----

Deze regel heeft nu grondwettelijke waarde en status en vanwege de specificiteit van de misdaden heeft die een andere en eigen materiële sfeer met betrekking tot de algemene norm van verjaring betreffende de overige misdaden. Beide regels hebben dezelfde grondwettelijke status en dientengevolge gelden de speciale normen van onverjaarbaarheid uitsluitend voor de misdaden vermeld in het genoemde Verdrag, dat niet onder de Nationale Grondwet staat maar op dezelfde hoogte (Vonnis: 319:3148).---

Dat niet beweerd dient te worden dat het genoemde internationale instrument ondergeschikt is aan de Grondwet, maar zich met deze identificeert. Het principe van onverjaarbaarheid vastgelegd in het genoemde Verdrag maakt, door het verkrijgen van de grondwettelijke status, deel uit van het geheel van beginselen van publiekrecht van de Grondwet.-----

Dit principe leidt tot de beoordeling van de feiten, die de aanleiding waren voor het proces, onder het prisma van de hedendaagse beoordelingen die gelden in het internationale humanitair recht. Helemaal indien men bedenkt dat het verklaren van de verjaring van de rechtsvordering in het land de internationale verantwoordelijkheid van de Argentijnse Staat tot gevolg zou kunnen hebben. -----

Bovendien is het onmogelijk om te beweren dat artikel 18 van de Nationale Grondwet, dat het legaliteitsbeginsel en het beginsel van niet-retroactiviteit bevat, een andere oplossing bepaalt dan artikel 118, betreffende de toepassing van normen *ius cogens* aangaande de onverjaarbaarheid van misdaden tegen de menselijkheid. Beide normen botsen niet met elkaar maar houden rekening met elkaar, aangezien de tweede norm de dwingende normen van het internationale recht opneemt in de interne rechtsorde als onderdeel van het legaliteitsbeginsel. De wet van de plaats van de rechtszaak *neemt* de beginselen van het volkenrecht *aan* maar *bepaalt* deze, natuurlijk, niet. -----

De gegeven argumenten zijn meer dan voldoende om te beoordelen dat de rechtsvordering op geen enkele wijze verjaard is voor de feiten die het onderwerp van studie vormen in de zaken nr. 14.217/03; 18.918/03; 18.967/03 en 7.694/99 van deze rechtbank en griffie.-----

Om die redenen: **BESLUIT IK TOT:** 1) **HET VERORDENEN VAN RECHTSVERVOLGING MET VOORLOPIGE HECHTENIS VAN JULIO ALBERTO POCH**, van wie de overige persoonlijke gegevens eerder vermeld zijn, **IN VERBAND MET DE ZAKEN NR. 14.217/03; 18.918/03; 18.967/03 en 7.694/99** van het register van deze Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nr. 12, onder mijn leiding, Griffie nr. 23, onder leiding van **UITSLUITEND DIENENDE VOOR HET VERZOEK TOT ZIJN UITLEVERING**, daar ik hem "prima facie" strafrechtelijk verantwoordelijk acht voor de misdaden van herhaaldelijke opleggingen van folteringen, illegale vrijheidsberoving, verzwaard vanwege het feit dat die gepleegd is door een openbaar ambtenaar met misbruik van zijn functies, in zijn hoedanigheid van noodzakelijke deelnemer en vanwege het feit dat die bij herhaling uitgevoerd is met geweld en bedreigingen; voor de oplegging van folteringen met de

dood als gevolg en voor poging tot illegale vrijheidsberoving gepleegd door een openbaar ambtenaar met misbruik van zijn functies (artikelen 42, 45, 55, 144 bis, lid 1° en laatste paragraaf en 144 ter, eerste en laatste paragraaf van het Wetboek van Strafrecht, conform de tekst van de wet 14.616), die alle materieel onderling samenlopen (met betrekking tot de zaak nr. 14.217/03); en illegale vrijheidsberoving, verzwaard vanwege het feit dat die gepleegd is door een openbaar ambtenaar met misbruik van zijn functies, in zijn hoedanigheid van noodzakelijke deelnemer, overeenkomstig het bepaalde in artikelen 144 bis, lid 1° en laatste paragraaf van de wet 14.616 (met betrekking tot de zaak nr. 18.918/03); daar ik hem "prima facie" strafrechtelijk verantwoordelijk acht voor het misdrijf van oplegging van folteringen, voorzien in artikel 144 ter, eerste paragraaf van het Wetboek van Strafrecht (conform wet 14.616) in zijn hoedanigheid van noodzakelijke deelnemer (artikel 45 van het Wetboek van Strafrecht) (met betrekking tot de zaak nr. 18.967/03); en als noodzakelijke deelnemer aan het misdrijf van vrijheidsberoving, verzwaard vanwege het feit dat die gepleegd is door een openbaar ambtenaar met misbruik van zijn functies met de desbetreffende verzwarende omstandigheden van pleging met geweld en bedreigingen, dit alles in meerdaadse samenloop, illegale handelingen die getypificeerd worden in de artikelen 45, 55, 144 bis, lid 1° en laatste paragraaf van het Wetboek van Strafrecht van de Natie (met betrekking tot de zaak nr. 7.694/99). **II) HET VERZOEKEN OM DE UITLEVERING VAN JULIO ALBERTO POCH, TENEINDE HEM TE VERHOREN BETREFFENDE DE ZAKEN NR. 14.217/03; 18.918/03; 18.967/03 en 7.694/99** aan de dienstdoende Rechter in Strafzaken van het Koninkrijk der Nederlanden met de desbetreffende jurisdictie (conforme het bepaalde in de wet 3.495, "Uitleveringsverdrag met Nederland" en het bepaalde in de wet 24.767, "Wet op de Internationale Strafrechtelijke Samenwerking", van aanvullende toepassing), waarbij

wederkerigheid in overeenkomstige zaken wordt aangeboden. Aan het verzoek tot uitlevering dient een naar behoren gewaarmerkte kopie van deze beschikking toegevoegd te worden, met een transcriptie van alle terzake dienende wetteksten (overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, lid 2, van de wet 3.495). Waarna overgegaan dient te worden tot de vertaling in de Nederlandse taal, waarvoor de vertaalster van de betreffende taal, die door verloting gekozen wordt, benoemd dient te worden. Zij dient gedagvaard te worden om bij de rechtbank te verschijnen, waarbij schriftelijk vastgelegd dient te worden dat zij op legale wijze die functie accepteert. De urgente afhandeling van het betreffende verzoekschrift dient aanbevolen te worden aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Internationale Handel en Godsdienstzaken van de Natie, aan wie het desbetreffende ambtsbericht dient te worden afgegeven, na waarmerking van de handtekeningen in de daartoe behorende vorm. Gewaarmerkte kopieën van deze beschikking dienen toegevoegd te worden aan de zaken nr. 18.918/03, 18.967/03 en 7.694/99.- Hiervan kennis te nemen.-----

2. Gegevens met betrekking tot de identiteit van de verzochte persoon (overeenkomstig artikel 11, lid 3°, van de wet 3.495): JULIO ALBERTO POCH,

r, houder van het nationale identiteitsdocument nummer
en van het identiteitsdocument [*N.v.d.V: van de Federale Politie*] nummer
geboren op , zoon van en
van beroep Luitenant ter zee der 2e Klasse b.d. van de
Argentijnse Marine en piloot van de luchtvaartmaatschappij "Transavia", met huidig
domicilie in

3. Wetteksten die de betreffende misdaden typificeren of bestraffen, die de bevoegheid van deze Rechtbank vaststellen, de vereisten voor de oproep voor verhoor, betreffende de verjaring van de vordering en alle die vermeld worden in

de akte van rechtsvervolging (overeenkomstig de vereisten bepaald in de wet 3.495, artikel 3°, lid 5°, en artikel 11, lid 2°).-----

Hierna volgt een transcriptie van de van belang zijnde normen behorende tot het Wetboek van Strafrecht van de Natie, het Wetboek van Strafvordering van de Natie en tot de Wet op Internationale Strafrechtelijke Samenwerking nr. 24.767, te weten:

Normen van het Wetboek van Strafrecht van de Natie: artikel 1°: "Dit Wetboek is van toepassing op: 1° misdaden gepleegd of waarvan de gevolgen dienen plaats te vinden op het grondgebied van de Argentijnse Natie of op plaatsen onderworpen aan haar jurisdictie; 2° misdaden gepleegd in het buitenland door functionarissen of werknemers van Argentijnse autoriteiten in de uitoefening van hun functie".-----

Artikel 42: "Hij die met de bedoeling een bepaalde misdaad te plegen aan de uitvoering daarvan begint, maar deze niet voltooid door omstandigheden die plaats hebben buiten zijn wil om, ondergaat de straffen bepaald in artikel 44."-----

Artikel 44: "De straf die de persoon toekomt, indien de misdaad is voltooid, wordt verminderd met een derde tot de helft. Indien de straf bestaat uit levenslange opsluiting, is de straf voor poging tien tot vijftien jaar gevangenis. Indien de misdaad onmogelijk was, wordt de straf tot de helft verminderd en kan tot het minimum teruggebracht worden of vrijstelling van straf gegeven worden, afhankelijk van de door de misdadiger getoonde graad van gevaarlijkheid".-----

Artikel 45: "Zij die deelnemen aan de uitvoering van het feit of, aan de dader of daders hulp of medewerking verlenen zonder welke het feit niet gepleegd had kunnen worden, krijgen de straf opgelegd voor de misdaad. Dezelfde straf wordt opgelegd aan diegenen die rechtstreeks een ander aanzetten om het feit te plegen."-----

Artikel 55: "In het geval van samenloop van verschillende onafhankelijke feiten, die gestraft worden met eenzelfde soort straf, is de straf die in dat geval opgelegd wordt

aan de veroordeelde als minimum, de hoogste minimum en als maximum, de rekenkundige som van de maximumstraffen toebehorende aan de verschillende feiten. Maar, deze som mag niet hoger uitvallen dan (50) vijftig jaar opsluiting of gevangenisstraf".-----

Artikel 141: "Hij die illegaal een ander van zijn persoonlijke vrijheid beroofd wordt gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar."-----

Artikel 142, conform wet 20.642: "Er wordt een gevangenisstraf of opsluiting opgelegd van twee tot zes jaar aan hem die een ander van zijn persoonlijke vrijheid beroofd, indien één van de volgende omstandigheden samenlopen: 1. Indien het feit gepleegd wordt met geweld of bedreigingen of om godsdienstige doeleinden of wraak; 2. Indien het feit gepleegd wordt in de persoon van een voorouder, broer, echtgenoot of van een ander individu aan wie men speciaal respect verschuldigd is; 3. Indien er ernstig letsel wordt toegebracht aan de persoon, gezondheid of aan de zaken van de gekwetste persoon, altijd indien het feit geen andere misdaad omvat waarvoor de wet een hogere straf oplegt; 4. Indien het feit gepleegd wordt simulerende een openbaar functionaris te zijn of door simulatie van een bevel van de overheid; 5. Indien de beroving van de vrijheid langer dan één maand duurt."-----

Artikel 144 bis, tekst overeenkomstig wet 14.616: "Er wordt een gevangenisstraf of opsluiting van één tot vijf jaar opgelegd en uitzetting uit het ambt voor de dubbele tijd aan: 1° De openbaar ambtenaar die, met misbruik van zijn functies of zonder te voldoen aan de door de wet voorgeschreven formaliteiten, iemand van zijn persoonlijke vrijheid beroofd; 2° De openbaar ambtenaar die tijdens de uitoefening van zijn functie elke willekeurige vorm van dwang uitoefent tegen de personen of hen illegaal aanmaant; 3° De openbaar ambtenaar die aan de gevangenen onder zijn hoede harde behandeling, dwang of aanmaningen laat ondergaan. Indien één van de in leden 1°, 2°, 3° en 5°

genoemde omstandigheden van artikel 142 samenlopen bestaat de vrijheidsstraf uit opsluiting of gevangenisstraf van 2 tot 6 jaar.”-----

Artikel 144 ter, tekst overeenkomstig de wet 14.616: “De openbaar ambtenaar, die de gevangenen onder zijn hoede elke willekeurige vorm van foltering laat ondergaan, wordt gestraft met opsluiting of gevangenisstraf van 3 tot 10 jaar en volledige en levenslange uitzetting uit het ambt. Het maximum van de vrijheidsstraf wordt verhoogd tot 15 jaar indien het slachtoffer politiek vervolgd wordt. Indien de foltering de dood van de persoon tot gevolg heeft, bestaat de vrijheidsstraf uit opsluiting of gevangenisstraf van 10 tot 25 jaar.”-----

Normen van het Wetboek van Strafvordering van de Natie, tekst overeenkomstig de wet 23.984:-----

Artikel 33: “*Bevoegheid van de federale rechter.* De federale rechter behandelt: 1) De instructie van de volgende misdaden: a) Die gepleegd op open zee, aan boord van nationale schepen of door piraten, staatsburgers of buitenlanders; b) Die gepleegd op Argentijnse wateren, eilanden of in havens; c) Die gepleegd op het grondgebied van de hoofdstad of van de provincies, in overtreding met de nationale wetten, dat zijn alle die de soevereiniteit of veiligheid van de Natie krenken of die zich richten op de oplichting van haar renten of die de goede dienstverlening van haar werknemers verhinderen of omkopen of die de nationale verkiezingen forceren, bemoeilijken of vervalsen of die van de nationale munt of biljetten van de door het Congres gemachtigde banken; d) Die van allerlei aard die gepleegd worden op plaatsen of vestigingen waar de nationale regering de absolute en exclusieve jurisdictie over heeft, met uitzondering van die die door deze wet vallen onder de gewone jurisdictie van de rechters van instructie van de hoofdstad; e) (Overeenkomstig de wet 25.886) De misdaden voorzien in de artikelen 142 bis, 149 ter, 170, 189 bis (1), (3) en (5), 212 en 213 van het Wetboek van Strafrecht. 2) In de

berechting in slechts één instantie van die misdaden vermeld in de vorige paragraaf waarop geen vrijheidsstraf staat of waarvoor de maximum vrijheidsstraf de drie (3) jaar niet overschrijdt." -----

Artikel 180: "De rechter die een aangifte ontvangt draagt die onmiddellijk over aan de officier van justitie. Binnen de termijn van vierentwintig (24) uur, behalve indien hij een kortere termijn vaststelt vanwege de urgentie van de zaak, formuleert de officier van justitie een eis overeenkomstig artikel 188 of verzoekt om afwijzing van de aangifte of verwijzing naar een andere jurisdictie. Onverminderd het bepaalde in de vorige paragraaf, kan de rechter van instructie die een aangifte ontvangt, binnen de termijn van vierentwintig (24) uur, behalve indien hij een kortere termijn vaststelt vanwege de urgentie van de zaak, gebruik maken van de bevoegdheid die hem verleend wordt door artikel 196, eerste paragraaf, in welk geval de officier van justitie de leiding neemt over het vooronderzoek overeenkomstig de regels vastgelegd in titel II van boek II van dit Wetboek of verzoekt om de aangifte af te wijzen of te verwijzen naar een andere jurisdictie. De aangifte wordt afgewezen indien de daarin vermelde feiten geen misdaad vormen of indien men daartegen niet kan procederen. Tegen de beschikking tot afwijzing van de aangifte of tot verwijzing naar een andere jurisdictie kan beroep worden aangetekend, zelfs door diegene die beoogt als aanklagende partij beschouwd te worden." -----

Artikel 188: "De officier van justitie zal de bevoegde rechter om de instructie verzoeken, indien de aangifte van een ambtshalve vervolgbare misdaad direct bij de rechter of politie en veiligheidsdiensten ingediend wordt en deze besluit geen gebruik te maken van de bevoegdheid die hem de eerste paragraaf van artikel 196 verleent. In de gevallen dat de aangifte van een ambtshalve vervolgbare misdaad direct door de officier van justitie wordt ontvangen of deze de strafvordering ambtshalve instelt en de

rechter van instructie, overeenkomstig het bepaalde in de tweede paragraaf van artikel 196, besluit om de leiding te nemen over het vooronderzoek, dient de officier van justitie daarom te verzoeken. Het verzoek tot vooronderzoek dient te bevatten: 1) De persoonlijke gegevens van de verdachte of, indien die niet bekend zijn, de kenmerken of gegevens waarmee hij het best herkend kan worden; 2) De beschrijving van de omstandigheden van het feit met vermelding van, indien mogelijk, de plaats, tijdstip en wijze van uitvoering; 3) Het advies voor nuttige stappen die ondernomen kunnen worden om achter de waarheid te komen." -----

Artikel 294: "Indien er voldoende reden bestaat om een persoon te verdenken van deelneming aan de pleging van een misdaad, zal de rechter hem verhoren; onmiddellijk indien hij in hechtenis zit of uiterlijk binnen een termijn van vierentwintig (24) uur na zijn aanhouding. Deze termijn kan verlengd worden voor dezelfde tijd indien de rechter het verhoor niet heeft kunnen afnemen of indien de verdachte verzoekt om een verdediger aan te stellen." -----

Normen van de Wet op Internationale Strafrechtelijke Samenwerking, nr. 24.767:-----

Artikel 2: "Indien er een verdrag tussen de verzoekende Staat en Argentinië bestaat, regelen de normen van dat verdrag het rechtshulpverzoek. Onverminderd daarvan, dienen de normen van deze wet om de tekst van de verdragen te interpreteren. Op al hetgeen het verdrag niet in het bijzonder bepaalt, wordt deze wet toegepast." -----

Artikel 62: "Argentinië zal om de uitlevering van een persoon verzoeken indien dit "prima facie" toelaatbaar is conform de wet van het land waar zich de opgeëiste persoon bevindt. Indien het geval door een verdrag geregeld wordt, zal voldaan worden aan de in dat verdrag vastgestelde regels." -----

Artikel 63: "Om de uitlevering te verzoeken van een verdachte zal de rechter die de zaak in behandeling heeft een arrestatiebevel afgegeven, die de exacte beschrijving

van de feiten bevat, de desbetreffende wettelijke kwalificatie en de redenen waarom men de opgeëiste persoon verdenkt van deelneming aan de misdaad." -----

Hierna volgt tevens een transcriptie van de tekst van de wet 25.778, uitgevaardigd op 20 augustus 2003 en gepubliceerd in het Staatsblad op 3 september 2003, waarin het Nationale Congres, conform de bevoegdheden die het artikel 75, lid 22, van de Grondwet van de Natie haar verleent, grondwettelijke status heeft verleend aan het "Verdrag over de onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid", dat aangenomen werd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 26 november 1968 en door de wet 24.584 goedgekeurd werd door onze interne wetgeving. De feiten die in deze zaken onderzocht worden vallen onder die die beschouwd worden als misdaden tegen de menselijkheid en, dientengevolge is de wet 25.778 van toepassing op dit concrete geval; ARTIKEL 1 – Er dient grondwettelijke status verleend te worden aan het "Verdrag over de onverjaarbaarheid van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid", aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 26 november 1968 en goedgekeurd door de wet 24.584. ARTIKEL 2 – De uitvoerende macht dient hiervan op de hoogte gesteld te worden. -----

Er volgt geen transcriptie van de desbetreffende normen van de wet 3.945, daar het gaat om de tekst samengesteld door het bilaterale verdrag gesloten tussen Argentinië en Nederland betreffende uitlevering. Als laatste laat ik U.E. weten dat mr.

officier van justitie, hoofd van het Landelijk Parket van Rotterdam, Nederland, reeds eerder meegewerkt heeft aan de gerechtelijke stappen ondernomen in verband met de feiten, die de reden van dit rechtshulpverzoek zijn. -----

Begrijpende dat ik aan alle vereisten bevat in het Uitleveringsverdrag met Nederland (wet 3.945) voldaan heb en wederkerigheid aanbiedende in vergelijkbare zaken, eindig

ik dit formele verzoek tot arrestatie en uitlevering, welke ik teken in de Kamer van mijn openbaar kantoor in de stad Buenos Aires, Argentinië op 30 december 2008.-----

[Een onleesbare handtekening] , Griffiger.-----

[Een onleesbare handtekening] | Federale Rechter.-----

Hierbij verklaar ik dat de hieraan voorafgaande handtekening in mijn bijzijn geplaatst is en dat die overeenkomt met die van , hoofd van de Griffie nr. 23 van de Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nr. 12, onder mijn leiding. Te Buenos Aires, Argentinië, 30 december 2008.-----

[Een onleesbare handtekening] | Federale Rechter.-----

De ondergetekende, President van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad VERKLAART dat de hieraan voorafgaande handtekening die van de Federale Rechter, | is.-----

Buenos Aires, 6 januari 2009-----

[Een onleesbare handtekening] , President.-----

[Gedeeltelijk over de laatste twee bladen een ovale stempel met de tekst:] Nationaal Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken – President.-----

Ik, , beëdigd vertaalster voor de Nederlands-Spaanse taal, ingeschreven bij het College van Beëdigde Vertalers van de stad Buenos Aires onder nummer verklaar bij deze dat het voorafgaande een volledige en getrouwe vertaling naar het Nederlands is van het aangehechte document in de Spaanse taal. Buenos Aires, Argentinië, 26 januari 2009.-----

Es traducción fiel al idioma neerlandés del documento adjunto redactado en idioma castellano, que tuve ante mí y al cual me remito. Ciudad Autónoma de Buenos Aires, Argentina, a los veintiséis días del mes de enero de dos mil nueve.-----

3

Opmerking: dit document is niet voorzien van een datum, door de Nationale Recherche werd dit bericht ontvangen op 24 juni 2009:

IP BUENOS 18788 23062009 1847 GMT

VERY URGENT

IP THE HAGUE

IP N° 4448/09

OUR REF: OF-20.677/08/U.D.I./G.9/R.O.B.

YOUR REF.: UNKNOWN.

SUBJECT: REQUEST FOR PROVISIONAL ARREST WITH A VIEW TO EXTRADITION TO ARGENTINA OF THE ARGENTINE CITIZEN POCH f/n JULIO ALBERTO, BORN ON 20-02- .IN CONNECTION WITH THE ABOVE MENTIONED POCH, BE KINDLY INFORMED THAT THE FEDERAL COURT IN CRIMINAL AND MISDEMEANOR MATTERS Nr 12 IN AND FOR THE CITY OF BUENOS AIRES / ARGENTINA, HAS REQUESTED NCB BUENOS AIRES TO HOLD URGENT COMMUNICATION WITH NCB THE HAGUE IN ORDER TO ESTABLISH THE POSSIBLE DESTINATIONS WHERE THE FUGITIVE POCH WOULD POSSIBLY BE IN THIS SENSE, YOUR VALUABLE INTERNATIONAL POLICE CO-OPERATION IS KINDLY REQUESTED IN ORDER TO PROVIDE AN ANSWER TO THE FOLLOWING QUESTIONS:

- 1) WAS IT POSSIBLE TO LOCATE POCH IN YOUR TERRITORY, ESPECIALLY AT THE ADDRESS WE PROVIDED: ?
- 2) HAVE YOU BEEN ABLE TO ESTABLISH WHETHER POCH IS ACTUALLY A PILOT IN THE AIRLINE STYLED "TRANSAVIA"?
- 3) DOES "TRANSAVIA" AIRLINES MAKE INTERNATIONAL FLIGHTS? IN THE AFFIRMATIVE CASE, PLEASE INFORM THE DESTINATIONS.
- 4) IN CASE POCH IS LOCATED, WHICH MEASURES WOULD BE TAKEN? COULD HE BE PROVISIONALLY ARRESTED PENDING EXTRADITION TO ARGENTINA?
- 5) COULD YOU PLEASE INDICATE THE DECISIONS AND/OR RESOLUTIONS ADOPTED REGARDING THE EXTRADITION DOCUMENTS OF POCH WHICH WERE SUBMITTED BY THE ARGENTINE JUDICIAL AUTHORITIES THROUGH THE DIPLOMATIC CHANNELS? FINALLY, YOU ARE ALSO KINDLY REQUESTED TO INFORM US IN CASE IT IS VERIFIED THAT POCH LEAVES YOUR TERRITORY, AS WELL AS THE COUNTRY WHERE HE GOES.

YOUR VALUABLE CO-OPERATION IN THIS MATTERS IS HIGHLY APPRECIATED WE OFFER YOU RECIPROCITY IN ANALOGOUS CASES.

BEST REGARDS.

END.

IP BUENOS.-

4

From:
Date: 2009/06/29 23:51
To: NCB THE-HAGUE Netherlands;
Cc:
Subject: IP N° 4600/09
Importance: High
IP BUENOS 19369 290609 2203 GMT
VERY URGENT
IP THE HAGUE
INFO IPSTG
IP N° 4600/09

OUR REF: OF-20.677/08/U.D.I./G.9/R.0.B.
YOUR REF.: KLR-I-2009033258.

SUBJECT: REQUEST FOR PROVISIONAL ARREST WITH A VIEW TO
EXTRADITION TO ARGENTINA OF THE ARGENTINE CITIZEN POCH f/n JULIO
ALBERTO, BORN ON

TEXT:

IN CONNECTION WITH THE ABOVE MENTIONED POCH, WE THANK YOU FOR
YOUR MESSAGE DATED 29-06-2009. LIKEWISE, BE KINDLY INFORMED THAT
THE GENERAL SECRETARIAT INFORMED NCB BUENOS AIRES, DURING A
TELEPHONE COMMUNICATION, THAT A CONVERSATION WAS HELD WITH NCB
THE HAGUE, IN WHICH IT WAS AGREED, AS A USEFUL WORK STRATEGY FOR
THIS CASE, TO WITHDRAW THE RED NOTICE OF THE FUGITIVE POCH FROM
THE PUBLIC INTERPOL SITE.

IN THE LIGHT OF THE ABOVE MENTIONED, WE INFORMED OUR FEDERAL
COURT IN CRIMINAL AND MISDEMEANOR MATTERS Nr. 12 IN AND FOR THE
CITY OF BUENOS AIRES / ARGENTINA OF THE REQUEST MADE BY THE
GENERAL SECRETARIAT. TODAY, OUR JUDICIAL AUTHORITIES HAVE
ACCEPTED SAID REQUEST OF WITHDRAWING THE RED NOTICE OF POCH
FROM
THE PUBLIC INTERPOL SITE. HOWEVER THEY KINDLY REQUEST THAT THE
RED NOTICE CONTINUES PUBLISHED IN THE PRIVATE INTERPOL SITE AND
THAT ITS CIRCULATION IS NOT MODIFIED FOR ALL THE NCBs.

PLEASE INFORM WHETHER NCB THE HAGUE IS READY TO MONITOR A
POSSIBLE DEPARTURE FROM YOUR TERRITORY OF THE ABOVEMENTIONED
SUBJECT; TAKING INTO ACCOUNT HIS OCCUPATION AS A PILOT, HE WOULD
LEAVE THE COUNTRY. IN CASE OF A DEPARTURE, WE KINDLY REQUEST NCB
THE HAGUE TO INFORM THAT TO THE COUNTRY WHERE HE IS GOING AND
THIS NCB BUENOS AIRES. ON THAT OCCASION, THE DECISION WOULD DEPEND
ON THE JUDICIAL / POLICE AUTHORITIES OF THAT THIRD COUNTRY.

FINALLY, BE SO KIND AS TO INFORM THE NAME OF THE OFFICIAL IN CHARGE
OF THIS MATTER IN YOUR NCB AND, IN CASE HE IS NOT AVAILABLE, PLEASE
ADVISE WHO REPLACES HIM/HER. WE WERE TOLD IN A TELEPHONE

CONVERSATION DAYS AGO THAT THE PERSON IN CHARGE OF THE INVESTIGATION WAS NOT AVAILABLE. DUE TO THE IMPORTANCE OF THIS CASE FOR OUR JUDICIAL AUTHORITIES, IT IS HIGHLY RELEVANT THAT SOMEBODY IN YOUR NCB PROVIDES US WITH RESPONSES TO OUR POSSIBLE REQUESTS WHEN WE CONTACT YOU.

BEST REGARDS.

END.

IP BUENOS.

5

Opmerking: dit bericht is niet voorzien van een datum, door de Nationale Recherche werd dit bericht ontvangen op 3 juli 2009:

TO: INTERPOL THE HAGUE.

OUR REE: OF-20.677-08 UDI-G 9 m.ch.

YOIJR REF: KLR-I-2009033258.

SUBJECT: REQUEST POR PROVISIONAL ARREST WITH A VIEW TO EXTRADITION
TOWARDS ARGENTINA OF POCH f/n JULIO ALBERTO, BORN ON

WE ACKNOWLEDGE RECEIPT OF YOUR MESSAGE OF TODAY IN WHICH YOU INFORMED
THE NAME OF THE PROSECUTOR WHO

HANDLES THIS REQUEST IN YOUR COUNTRY, AS WELL AS THE NAME OF THE
INVESTIGATOR.

WE. HIGHLY APPRECIATE THE CO-OPERATION YOU ARE PROVIDING TO THIS CASE.

ON BEHALF OF THE ARGENTINE REQUIRING COURT, YOU ARE KINDLY REQUESTED, IF
POSSIBLE, TO DETERMINE, THROUGH

UNDERCOVER POLICE TASKS, WHICH NEXT TRIPS P0CH WOULD MAKE OUTSIDE THE
NETHERLANDS.

IN CASE THE ABOVE MENTIONED IS DETERMINED IN ADVANCE, WE WOULD WORK
WITH THE CORRESPONDING COUNTRY, BOTH

AT THE INTERPOL LEVEL AND THROUGH THE DIPLOMATIC CHANNELS. THEREFORE,
THE PROVISIONAL ARREST WITH A VIEW

TO EXTRADITION TOWARDS ARGENTINA OF POCH f/n JULIO ALBERTO WOULD BE
REQUESTED.

WE REITERATE OUR THANKS FOR YOUR SUPPORT.

END

IP BUENOS m.ch.

6

Opmerking: dit bericht is niet voorzien van een datum, door de Nationale Recherche werd dit bericht ontvangen op 23 juli 2009:

IP Buenos Zeer dringend
IP Den Haag

IP Nummer 5008/09

Onze ref: OF 20.677/08/UDI/G9/AFP
Uw ref: KLR-I-2009033258

Onderwerp: Verzoek om preventieve hechtenis van Julio Albert POCH inzake
uitlevering aan Argentinië

In aansluiting op ons verzoek van 02.07.09 vragen wij u of u al heeft kunnen vaststellen of POCH van plan is om buiten Nederland te gaan reizen.

Een spoedig antwoord, ook als het antwoord negatief is, wordt zeer op prijs gesteld.

Hartelijke groeten

Einde

IP Buenos

7

Embassy of the
Argentine Republic

U17C

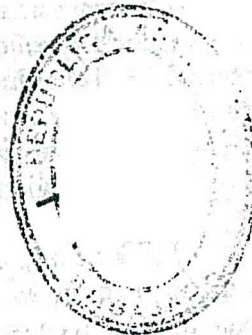
VIP	28/8/09
DATE	28 AUG. 2009
NUMBER	2009007156

No. V 102/2009

The Embassy of the Argentine Republic presents its compliments to the Ministry of Justice – Department of Legal Assistance in Criminal Matters - and has the honour to enclose, in addition to my note N. V 15/2009 of February 11, 2009, a petition, in Spanish and Dutch, from the competent Argentine judicial authorities to once again request the prompt extradition of Julio Alberto Poch, in the framework of the United Nation Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment.

The Embassy of Argentine Republic avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Justice -Department of Legal Assistance in Criminal Matters – the assurances of its highest consideration.

The Hague, August 28, 2009

Ministry of Justice
Department of Legal Assistance in Criminal Matters
P.O. Box 20301 – 2500 EH
The Hague – THE NETHERLANDS

*Embassy of the
Argentine Republic*

Nro. V 015/2009

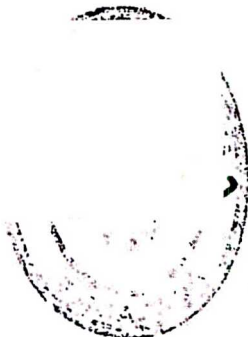
The Embassy of the Argentine Republic presents its compliments to the Ministry of Justice -Department of Legal Assistance in Criminal Matters- and has the honour to enclose a request from the competent Argentine judicial authorities to the competent Dutch judicial authorities, for the arrest, custody and extradition of the Argentine national Julio Alberto POCH,

In this regard, it includes a warrant for the arrest of Mr. Poch, issued by the National Court in Criminal and Correctional Matters Nr. 12, who is accused of committing crimes of repeated imposition of torture, aggravated illegal deprivation of liberty and others.

This request is based on article 11 of the Extradition Treaty between the Argentine Republic and the Kingdom of The Netherlands concluded on September, 7th, 1893. In consequence, and taking into account the provisions of the treaty, attached to this letter, in Spanish and Dutch, are a briefing of the facts, their criminal qualification, the warrant of arrest, the applicable criminal law and information to identify and locate Mr. Poch.

The Embassy of the Argentine Republic avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Justice -Department of Legal Assistance in Criminal Matters- the assurances of its highest consideration.

The Hague, February 11th 2009

Estadanoer MvJ

Ministry of Justice
Department of Legal Assistance in Criminal Matters
T.a.v.
P.O. Box 20301 - 2500 EH
The Hague - THE NETHERLANDS

Onv. 12/02.'09.

Dubbel, Spaans

The table contains several rows of data, but the text is too blurry to transcribe accurately. It appears to be a list or a set of records with multiple columns.

TRADUCCIÓN PÚBLICA – BEËDIGDE VERTALING-----

[Bovenaan op alle oneven pagina's:] *Rechterlijke Macht van de Natie* -----

[Bovenaan links op het eerste blad een stempel:] Nationaal Rechtbank in Federale
Straf- en Correctionele Zaken nummer 12. -----

[Bovenaan rechts op het eerste drie bladen een onleesbare handtekening en
daaronder de tekst:] -----
i – Griffier. -----

NATIONAAL RECHTER IN FEDERALE STRAF-
EN CORRECTIONELE ZAKEN AAN HET HOOFD VAN DE NATIONALE
RECHTBANK IN FEDERALE STRAF- EN CORRECTIONELE ZAKEN NUMMER
12, AAN DE HEER DIENSTDOENDE RECHTER MET DE DESBETREFFENDE
JURISDICTIE IN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN. -----

----- **GROET, VERZOEKT EN LAAT WETEN:** Dat in behandeling is bij deze
Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder
mijn leiding, Griffie nummer 23 onder leiding van mr. -----, de zaak
nummer 14.217/03, getiteld "E.S.M.A.* *of ambtshalve vervolgbaar delict*" en de
daarmee in verband staande zaken. Zaak waarin beschikt is dit rechtshulpverzoek
af te geven, waarbij wederkerigheid wordt aangeboden in overeenkomstige zaken,
met het doel u te verzoeken om te voldoen aan dit rechtshulpverzoek dat *om aan
de wettelijke vereisten te voldoen hierna gekopieerd wordt.*" Buenos Aires, 10
augustus 2009. **GEZIEN EN OVERWEGENDE:** Om opnieuw een besluit te nemen
met betrekking tot de volgende zaken: nummer 14.217/2003 getiteld "E.S.M.A.*
over ambtshalve vervolgbaar delict"; nummer 18.918/03, getiteld "Acosta en
anderen over ambtshalve vervolgbaar delict; benadeelde: ----- ;
nummer 18.967/03 getiteld -----, ----- en anderen over
wederrechterlijke vrijheidsberoving en nummer 7.694/99 getiteld -----

en anderen over ambtshalve vervolgbaar delict". Al deze zaken zijn in behandeling bij deze Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder mijn leiding, Griffie nummer 23 onder leiding van mr.

en met betrekking tot de procedurele positie van **Julio Alberto Poch**, van wie geen bijnaam bekend is; in het bezit van

nationaliteit; houder van het Argentijnse identiteitsbewijs nummer afgegeven door de Argentijnse Federale Politie; met nationaal identiteitsdocument nummer ; geboren op in

zoon van en ; van beroep Luitenant ter Zee der 2de klasse (buiten dienst) bij de Argentijnse Marine en piloot bij de luchtvaartmaatschappij Transavia; met woonplaats

*. Dit met het doel om nogmaals om zijn uitlevering te verzoeken en hierop aan te dringen ter nakoming van de normen die voortvloeien uit het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontterende behandeling of bestraffing, aangenomen en ter ondertekening, ratificatie en instemming van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in haar resolutie 39/46 van 10 december 1984, geratificeerd door ons land op 24 september 1986 – Wet nr. 23.338 - **IN AANMERKING NEMENDE**: Dat er geruime tijd verstreken is sinds de datum waarop men om de uitlevering heeft verzocht van Julio Alberto Poch en men tot op heden geen enkel antwoord heeft ontvangen aangaande de behandeling van het desbetreffende rechtshulpverzoek, dringt men er bij de Nederlandse rechterlijke autoriteiten op aan om de verzochte uitlevering in behandeling te nemen en wijzen wij nogmaals op de belangen die deze rechterlijke macht heeft bij de uitlevering van Julio Alberto Poch. De misdrijven, die in deze zaak nr. 14.217/03 "Escuela de Mecánica de la Armada" o/ ambtshalve*

van zijn aanwezigheid voor deze rechterlijke macht te verzekeren – overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing -. In die zin, ter verduidelijking, worden de normen van het Verdrag die deze kwestie regelen gekopieerd: "Artikel 4.- Iedere Staat die Partij is draagt er zorg voor dat alle vormen van foltering delicten zijn krachtens zijn strafrecht. Hetzelfde geldt voor poging tot foltering en voor handelingen van personen die medeplichtigheid of deelneming aan foltering opleveren. Iedere Staat die Partij is stelt deze delicten strafbaar met passende straffen, waarbij rekening wordt gehouden met de ernstige aard ervan. Artikel 5.- Iedere Staat die Partij is neemt de noodzakelijke maatregelen tot vestiging van zijn rechtsmacht ten aanzien van de in artikel 4 bedoelde delicten, en wel in de volgende gevallen:-----

- wanneer de delicten worden gepleegd binnen een grondgebied dat onder zijn rechtsmacht valt of aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in die Staat is geregistreerd;-----
- wanneer de verdachte onderdaan van die Staat is; -----
- wanneer het slachtoffer onderdaan van die Staat is en indien die Staat zulks passend acht.-----

Iedere Staat die Partij is neemt tevens de noodzakelijke maatregelen tot vestiging van zijn rechtsmacht ten aanzien van deze delicten in de gevallen waarin de verdachte zich bevindt binnen een onder zijn rechtsmacht vallend grondgebied en deze Staat hem niet ingevolge artikel 8 uitlevert aan één van de in het eerste lid van dit artikel genoemde Staten. -----

Dit Verdrag sluit geen enkele strafrechterlijke rechtsmacht uit die wordt uitgeoefend overeenkomstig het nationale recht.-----

vervolgbaar delict", onderzocht worden vallen onder de normen van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing – Wet nr. 23.338 – en haar Facultatief Protocol, beide geratificeerd door zowel Nederland als Argentinië. Hieruit blijkt niet alleen de noodzaak om folteringen te voorkomen maar ook om deze te bestraffen over de grenzen heen van de staten die partij zijn, zelfs in het geval dat onderdanen van een staat daarbij betrokken zijn als plegers of als slachtoffers van foltering. Daarom dient opgemerkt te worden dat de staten die het Verdrag ondertekend hebben de verplichting op zich hebben genomen om alle mogelijke assistentie te verlenen bij strafvervolgingsprocedures, door aan de verplichtingen te voldoen die naar overeenkomstig de tussen de staten bestaande verdragen van wederzijdse rechtshulp toekomen. Afgezien van de delictomschrijvingen beschreven in het vorige rechtshulpverzoek, dient tevens de aandacht gevestigd te worden op de feiten waarom men verzocht heeft om de aanhouding en uitlevering van Julio Alberto Poch, welke vallen onder de definitie van foltering in artikel 4 van het genoemde internationale Verdrag en waarbij de Staten die Partij zijn zorg dragen dat deze delicten zijn krachtens hun strafrecht en zich verplichten deze delicten strafbaar te stellen met passende straffen waarbij rekening gehouden wordt met de ernst daarvan. Hierbij dient ook rekening gehouden te worden met het feit dat artikel 5 van het Verdrag tevens uitdrukkelijk bepaalt dat iedere Staat die Partij is de noodzakelijke maatregelen neemt tot de vestiging van zijn rechtsmacht ten aanzien van de in artikel 4 bedoelde delicten, zelfs in het geval dat de vermoedelijke misdadiger van die Staat is. Hierom en iedere keer dat uit de informatie van de processtukken bleek dat Julio Alberto Poch

heeft men verzocht om zijn aanhouding en latere uitlevering om zich

zich ertoe in alle tussen hen te sluiten uitleveringsverdragen zodanige delicten op te nemen als delicten waarvoor uitlevering kan worden toegestaan. -----

Indien een Staat die Partij is uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag en een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Staat die Partij is, waarmee hij geen uitleveringsverdrag heeft, kan hij dit Verdrag als juridische grondslag beschouwen voor uitlevering met betrekking tot zodanige delicten. Uitlevering is onderworpen aan bij de wetgeving van de aangezochte Staat bepaalde andere voorwaarden. -----

De Staten die Partij zijn en uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag erkennen tussen hen zodanige delicten als delicten waarvoor uitlevering kan worden toegestaan, behoudens de bij de wetgeving van de aangezochte Staat bepaalde voorwaarden. -----

Zodanige delicten worden, ten behoeve van uitlevering tussen Staten die Partij zijn, behandeld alsof zij niet alleen gepleegd zijn op de plaats waar zij zich hebben voorgedaan, doch ook op het grondgebied van de Staten die hun rechtsmacht dienen te vestigen overeenkomstig artikel 5, eerste lid. -----

Artikel 9.- De Staten die Partij zijn verlenen elkaar de grootst mogelijke mate van rechtshulp in verband met strafvervolgingen ingesteld terzake van één van de in artikel 4 bedoelde delicten, met inbegrip van het verstrekken van alle te hunner beschikking staand bewijsmateriaal dat voor de vervolging nodig is. -----

De Staten die Partij zijn voldoen aan hun verplichtingen ingevolge het eerste lid van dit artikel in overeenstemming met de tussen hen bestaande verdragen inzake wederzijdse rechtshulp. -----

Artikel 16.- De bepalingen van dit Verdrag laten onverlet de bepalingen van andere internationale verdragen of nationale wetten, waarin wrede, onmenselijke of

Artikel 6.- Iedere Staat die Partij is binnen wiens grondgebied zich een persoon bevindt die ervan wordt verdacht een in artikel 4 bedoeld delict te hebben gepleegd, neemt deze in hechtenis of treft andere wettelijke maatregelen ten einde zijn aanwezigheid te waarborgen, nadat deze Staat zich ervan heeft overtuigd, na een onderzoek van de ter beschikking staande gegevens, dat de omstandigheden zulks rechtvaardigen. De hechtenis en andere wettelijke maatregelen dienen overeen te stemmen met het bepaalde in de wetgeving van die Staat, doch mogen slechts zolang worden voortgezet als nodig is om een strafvervolgings- of uitleveringsprocedure in te stellen.

Een zodanige Staat stelt onmiddellijk een voorlopig onderzoek naar de feiten in. Aan de persoon, die zich ingevolge het eerste lid van dit artikel in hechtenis bevindt, dienen alle mogelijkheden te worden geboden om zich onmiddellijk in verbinding te stellen met de dichtsbijzijnde bevoegde vertegenwoordiger van de Staat waarvan hij onderdaan is of, indien hij staatloos is, met de vertegenwoordiger van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft.

Wanneer een Staat, ingevolge dit artikel, een persoon in hechtenis heeft genomen, dient hij onmiddellijk de in artikel 5, eerste lid, bedoelde Staten in kennis te stellen van het feit dat deze persoon zich in hechtenis bevindt en van de omstandigheden die zijn gevangenhouding rechtvaardigen. De Staat die het in het tweede lid van dit artikel bedoelde voorlopige onderzoek verricht, brengt onverwijld verslag uit van zijn bevindingen aan de genoemde Staten en deelt hen mede of hij voornemens is zijn rechtsmacht uit te oefenen.

Artikel 8.- De in artikel 4 bedoelde delicten worden in alle tussen Staten die Partij zijn bestaand uitleveringsverdragen geacht te zijn opgenomen als delicten waarvoor uitlevering kan worden toegestaan. De Staten die Partij zijn verbinden

wijze schriftelijk deze taak te accepteren. Men verzoekt het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Internationale Handel en Godsdienstzaken van de Natie om dit rechtshulpverzoek urgent af te handelen, waarvoor het desbetreffende ambtsbericht afgegeven zal worden na waarmerking van de handtekeningen. De desbetreffende kennisgevingen dienen te worden afgegeven. Getekend

, Federale Rechter; voor mij, , Griffier".-----

VERZOEK tot urgente afhandeling van dit rechtshulpverzoek. -----

AFGEGEVEN, GESTEMPELD EN GETEKEND op mijn openbare kantoor in de stad Buenos Aires op de tiende dag van de maand augustus van het jaar 2009.-----

[Een onleesbare handtekening]----- [Een onleesbare handtekening]-----

-----
Griffier ----- Federale Rechter -----

VERKLARING dat bovenstaande handtekening toebehoort aan mr.

Griffier van de Griffie nummer 23 van de Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder mijn leiding. Dit is al hetgeen ik verklaar, op de tiende dag van de maand augustus 2009.-----

[Een onleesbare handtekening]-----

Federale Rechter -----

Zaak nummer 14.217/2003 -----

Ondergetekende President van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad Buenos Aires **VERKLAART** dat de

ontërende behandeling of bestraffing zijn verboden of die betrekking hebben op uitlevering of uitzetting.-" Naar aanleiding van de interpretatie van deze normen van het Verdrag beschouw ik het noodzakelijk om een nieuw diplomatiek rechtshulpverzoek te doen uitgaan aan de rechterlijke autoriteiten van Nederland met nogmaals het verzoek tot aanhouding en latere uitlevering van di

JULIO ALBERTO POCH. Het rechtshulpverzoek werd ter beoordeling geformaliseerd bij het de Afdeling Strafrechterlijke Samenwerking van het Ministerie van Justitie op 12 februari 2009. Hiervoor dient het desbetreffende document afgegeven te worden. Indien een diplomatiek rechtshulpverzoek naar het Nederlands vertaald moet worden, dient een bij de Rechterlijke Macht van de Natie ingeschreven beëdigde vertaler opgeroepen te worden om bij de rechtbank te verschijnen om het stuk dat vertaald dient te worden op te halen, zodat het stuk te zijner tijd verstuurd kan worden via de desbetreffende diplomatieke wegen. -----

BESLUIT: HERHALING VAN HET VERZOEK TOT UITLEVERING VAN JULIO ALBERTO POCH, OM HEM EEN VERHOOR TE KUNNEN AFNEMEN IN DE ZAKEN NUMMERS 14.217/03, 18.918/03, 18.967/03 en 7.694/99. Hiervoor dient een internationaal rechtshulpverzoek te worden afgegeven aan de dienstdoende rechter in strafrecht van het betreffende rechtsgebied in het Koninkrijk der Nederlanden (overeenkomstig het bepaalde in het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontërende behandeling of bestraffing – Wet nr. 23.338 -), waarbij wederkerigheid in overeenkomstige zaken aangeboden wordt, vergezeld van een naar behoren gewaarmerkte kopie van dit besluit. Waarna dit vertaald dient te worden naar de Nederlandse taal. Hiervoor dient de door loting gekozen vertaler van de betreffende taal benoemd te worden. Deze dient in kennis gesteld te worden om bij de rechtbank te verschijnen om op wettelijke vastgesteld

voorafgaande handtekening toebehoort aan de Federale Rechter

Buenos Aires, 11 augustus 2009.-----

[Een onleesbare handtekening]-----

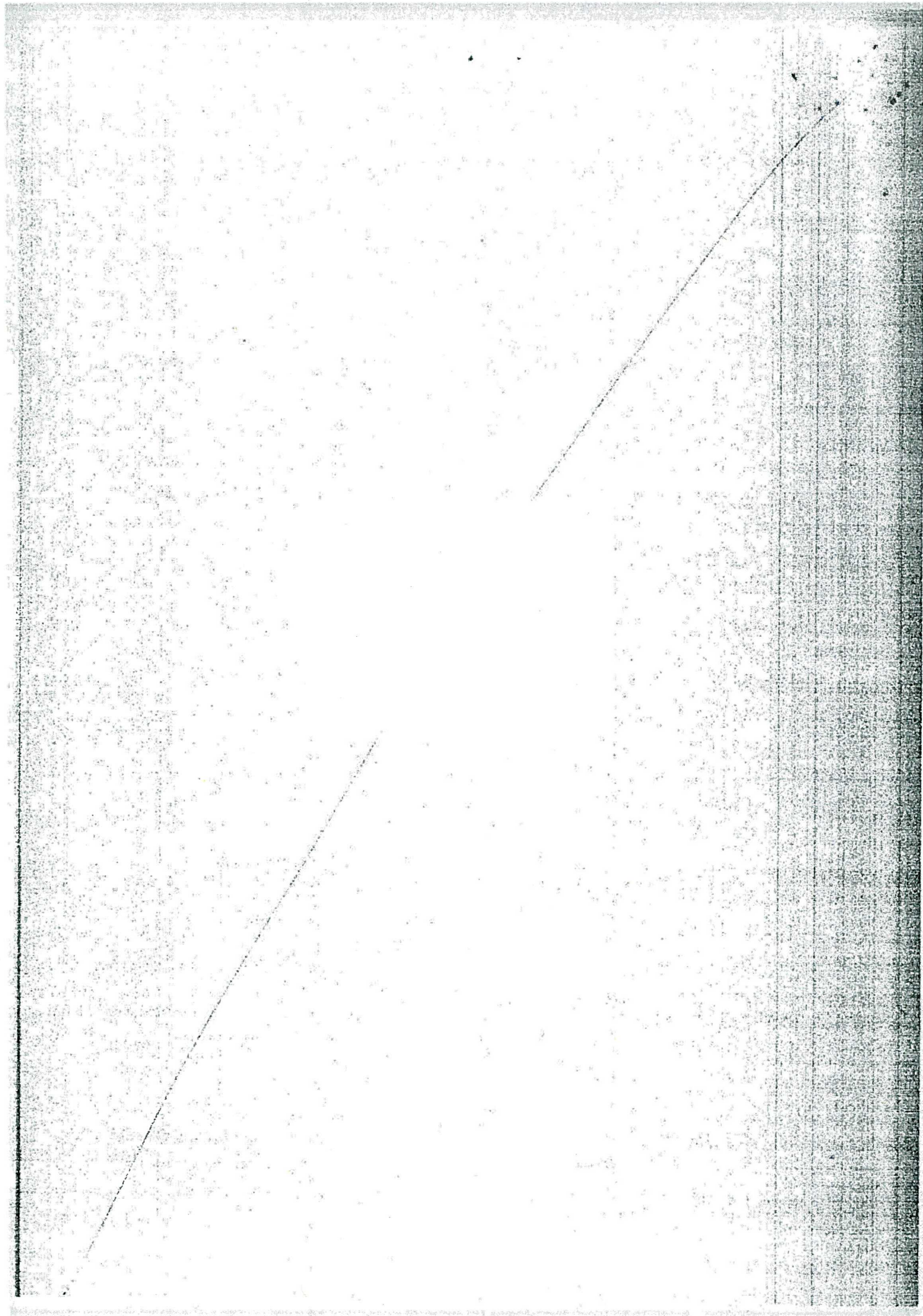
President-----

[N.v.d.V: * Afkorting voor *Escuela Mecánica de la Armada: Technische School van de Marine*].-----

[Gedeeltelijk over de laatste twee bladen een stempel:] Nationaal Gerechtshof in
Federale Straf- en Correctionele Zaken – President. -----

Ik, _____ beëdigd vertaalster voor de
Nederlands-Spaanse taal, ingeschreven bij het College van Beëdigde Vertalers
van de stad Buenos Aires onder nummer _____ verklaar bij deze dat het
voorafgaande een volledige en getrouwe vertaling naar het Nederlands is van het
aangehechte originele document in de Spaanse taal. Buenos Aires, Argentinië, 19
augustus 2009.-----

Uitsluitend voor de desbetreffende legalisatie: Exclusivamente a los efectos de la
correspondiente legalización: Es traducción fiel al idioma neerlandés del
documento original adjunto redactado en idioma castellano, que tuve ante mí y al
cual me remito. Ciudad Autónoma de Buenos Aires, Argentina, el 19 de agosto de
2009.-----

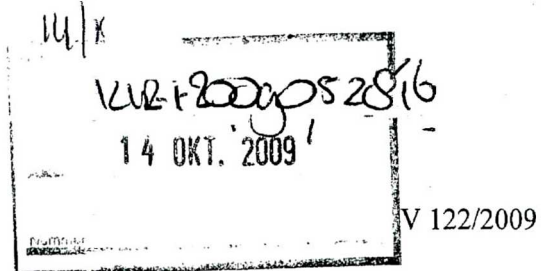

14/10/2009

8

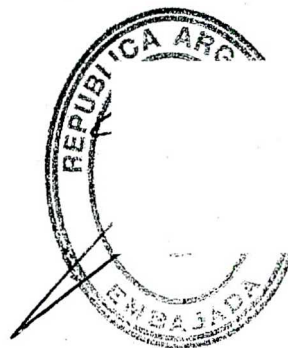
Embassy
of the
Argentine Republic

The Embassy of the Argentine Republic presents its compliments to the Ministry of Justice –Department of Legal Assistance in Criminal Matters – and has the honour to enclose a rogatory letter in Spanish and Dutch, from the competent Argentine judicial authorities in the case “ESMA s/ delito de acción pública (N° 14.217)”.

The Embassy of the Argentine Republic avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Justice –Department of Legal Assistance in Criminal Matters – the assurances of its highest consideration.

The Hague, October 13, 2009

The Ministry of Justice
Department of Legal Assistance in Criminal Matters
P.O.Box 20301
2500 EH The Hague

14/10/2009

Dubbel, Spaans

Kopie

14/10/2009

TRADUCCIÓN PÚBLICA – BEËDIGDE VERTALING -----

[Bovenaan op alle pagina's:] Rechterlijke Macht van de Natie -----

[Bovenaan links op beide bladen een stempel:] Nationaal Rechtbank in Federale Straf- en
Correctionele Zaken nummer 12.-----

NATIONAAL RECHTER IN FEDERALE STRAF- EN
CORRECTIONELE ZAKEN AAN HET HOOFD VAN DE NATIONALE RECHTBANK IN
FEDERALE STRAF- EN CORRECTIONELE ZAKEN NUMMER 12, AAN DE HEER
DIENSTDOENDE RECHTER IN STRAFRECHT MET JURISDICTIE IN HET
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.-----

----- GROET, VERZOEKT EN LAAT WETEN: Dat in behandeling is bij deze Nationale
Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder mijn leiding,
Griffie nummer 23 onder leiding van , de zaak nummer 14.217/03,
getiteld "E.S.M.A. of ambtshalve vervolgbaar delict". Zaak waarin beschikt is dit
rechtshulpverzoek af te geven met het doel u op de hoogte te stellen van het feit dat
heden functionarissen van de Nationale Politie **Julio Alberto Poch**, van wie geen bijnaam
bekend is; in het bezit van de Argentijnse en Nederlandse nationaliteit; houder van het
Argentijnse identiteitsbewijs nummer afgegeven door de Argentijnse Federale
Politie; met nationaal identiteitsdocument nummer ; geboren op
in zoon van en ; van
beroep Luitenant ter Zee der 2de klasse (buiten dienst) bij de Argentijnse Marine en piloot
bij de luchtvaartmaatschappij "Transavia"; met woonplaats
aangehouden hebben op het vliegveld van de stad
Valencia-Manises, Spanje, overeenkomstig de informatie ontvangen van Interpol
Madrid, naar aanleiding van een arrestatiebevel afgegeven door deze rechtbank
voor zijn internationale aanhouding.-----

----- Tevens om u te laten weten dat men op 30 december 2008 verzocht heeft om de
uitlevering van genoemde Poch in uitvoering van de normen die voortvloeien uit het

14/10/2009

Uitleveringsverdrag met Nederland (Wet 3.495) en uit de Wet 24.767 betreffende Internationale Strafrechterlijke Samenwerking. -----

----- Tenslotte verzoekt men om alle documentatie waarover men beschikt, die verband houdt met Poch, met alle feiten die van belang zouden kunnen zijn voor het onderzoek dat hier plaats vindt aan deze rechterlijke macht te doen toekomen. -----

----- Dit verzoek wordt gedaan in uitoefening van de bevoegdheden die voortvloeien uit de Wet betreffende Internationale Strafrechterlijke Samenwerking (Wet 24.767), waarbij wederkerigheid in overeenkomstig zaken wordt aangeboden. -----

----- Om aan de wettelijke vereisten te voldoen, hierbij de transcriptie van de beschikking die de afgifte van dit rechtshulpverzoek verordent: -----

"Buenos Aires, 22 september 2009 (...) III. Tevens dient er een urgent rechtshulpverzoek te doen uitgaan aan de heer rechter in strafrecht met jurisdictie in het Koninkrijk der Nederlanden om hem in kennis te stellen dat heden, volgens informatie ontvangen van Interpol Madrid, functionarissen van de Nationale Politie Julio Alberto Poch hebben aangehouden op het vliegveld van de stad Valencia-Manises, Spanje, ten gevolge van een arrestatiebevel afgegeven door deze rechtbank op 30 december 2008, nadat men zijn internationale aanhouding verordend had. Tevens dient de rechter in kennis gesteld te worden van het feit dat, in verband met genoemde Poch, men op 30 december 2008 door middel van een rechtshulpverzoek om *zijn uitlevering* verzocht heeft in nakoming van de normen die voortvloeien uit het Uitleveringsverdrag met Nederland (Wet 3.495) en uit de Wet 24.767 betreffende Internationale Strafrechterlijke Samenwerking. Tenslotte dient men te verzoeken om alle documentatie waarover men beschikt, die verband houdt met Poch, met alle feiten die van belang zouden kunnen zijn voor het onderzoek dat hier plaats vindt, te doen toekomen aan deze rechterlijke macht. Waarna overgegaan dient te worden tot de vertaling naar het Nederlands. Voor de vertaling dient

benoemd te worden. Men dient haar in kennis te stellen om bij de rechtbank te verschijnen om op de wettelijke vastgestelde wijze schriftelijk deze taak te accepteren. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Internationale Handel en Godsdienstzaken van de

Natie dient verzocht te worden om de urgente afhandeling van dit rechtshulpverzoek, waarvoor het desbetreffende ambtsbericht afgegeven dient te worden na waarmede van de handtekeningen. Getekend _____ Federale Rechter; voor mij, _____, Griffier".

VERZOEK tot urgente afhandeling van dit rechtshulpverzoek. _____

AFGEGEVEN, GESTEMPELD EN GETEKEND op mijn openbare kantoor in de stad Buenos Aires op de tweeëntwintigste dag van de maand september van het jaar 2009. _____

[Een onleesbare handtekening] _____ [Een onleesbare handtekening] _____

Griffier _____ Federale Rechter _____

Zaak nummer 14.217/2003 _____

VERKLARING dat bovenstaande handtekening toebehoort aan Griffier van de Griffie nummer 23 van de Nationale Rechtbank in Federale Straf- en Correctionele Zaken nummer 12, onder mijn leiding. Dit is al hetgeen ik verklaar, op de tweeëntwintigste dag van de maand september 2009. _____

[Een onleesbare handtekening] _____

Federale Rechter _____

Ondergetekende President van het Nationale Gerechtshof in Federale Straf- en Correctionele Zaken van de hoofdstad Buenos Aires VERKLAART dat de voorafgaande handtekening toebehoort aan de Federale Rechter _____

Buenos Aires, 28 september 2009. _____

[Een onleesbare handtekening] _____

President _____

[Gedeeltelijk over beide bladen een stempel:] Nationaal Gerechtshof in Federale Straf- en
Correctionele Zaken – President.-----

[De achterzijde van het tweede blad is onbeschreven].-----

Ik, _____, beëdigd vertaalster voor de Nederlands-
Spaanse taal, ingeschreven bij het College van Beëdigde Vertalers van de stad Buenos
Aires onder nummer _____, verklaar bij deze dat het voorafgaande een volledige en
getrouwe vertaling naar het Nederlands is van het aangehechte originele document in de
Spaanse taal. Buenos Aires, Argentinië, 1 oktober 2009. -----

Uitsluitend voor de desbetreffende legalisatie: Exclusivamente a los efectos de la
correspondiente legalización: Es traducción fiel al idioma neerlandés del documento
original adjunto redactado en idioma castellano, que tuve ante mí y al cual me remito.
Ciudad Autónoma de Buenos Aires, Argentina, el 1° de octubre de 2009 -----

9

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Ministerie van Veiligheid en Justitie
Directie Juridische en Operationele Aangelegenheden
Afdeling Internationale Rechtshulp in Strafzaken
t.a.v.
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Directie Juridische Zaken
Afdeling DJZ/CR

Postbus 20061
2500 EB Den Haag
Nederland
www.minbuza.nl

Contactpersoon

T 070 - 348 4103
F 070 - 348 4264
@minbuza.nl

Datum 3 december 2010
Betreft Rechtshulpverzoek van Argentinië (J. Poch)

Onze referentie
CR/AH-10/838

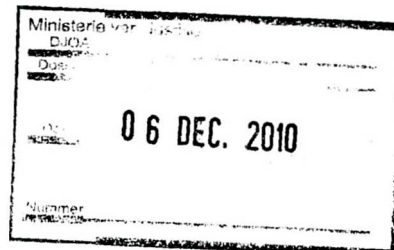
Uw referentie

Bijlage(n)
divers

Hierbij treft u aan een afschrift van een note verbale met kenmerk AE 66/2010 van de Argentijnse autoriteiten, gedateerd 3 december 2010, met bijlagen. Het rechtshulpverzoek inzake ESMA s/ betreft het horen van getuigen in Nederland, in verband met de in Argentinië lopende rechtzaak tegen de heer Julio Alberto Poch.

Met vriendelijke groet,

Beleidsmedewerker
Directie Juridische Zaken
Afdeling Civiel Recht (DJZ/CR)

*Embassy of the
Argentine Republic*

No. AE 66/2010

The Embassy of the Argentine Republic presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs – Civil Law Division - and has the honour to enclose a Letter of Request concerning the case “ESMA s/ delito de acción pública (N° 14217/03)” handled by the 12th National Federal Court in criminal and correctional matters, Argentine Republic.

The Embassy kindly request Ministry of Foreign Affairs, offering reciprocity in analogous cases, to deal with the above mentioned Letter of Request. A translation into Dutch is attached.

The Embassy of the Argentine Republic avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs - Civil Law Division - the assurances of its highest consideration.

The Hague, December 3, 2010

Civil Law Division
Legal Affairs Department
Ministry of Foreign Affairs
PO Box 20061, 2500 EB
The Hague – THE NETHERLANDS

Dubbel, Spaans